

FAGFORBUNDET

HØRINGSSVAR - UTREDNING OM FORENKLING OG EFFEKTIVISERING AV NØDMELDETJENESTEN

Helt siden 1987 har det vært snakk om å samordne nødtelefonene til ett nødnummer, en prosess som har foregått over hele Europa. Enda har et flertall av de europeiske stater mer en ett nødnummer. Fagforbundet anser at det er prinsipielt riktig å arbeide for en forenkling, og en kvalitetsmessig styrking av nødmeldetjesten. Som ett av flere virkemidlene kan være etablering av ett felles nødnummer.

Fagforbundet anser at det viktig og riktig å foreta hyppige vurderinger av en så viktig funksjon som nødmeldetjenestene. Når man foretar disse evalueringer bør målsettingen være å bedre den faglige standard, det faglige innhold og kompetanse, bedre tilgjengeligheten, korte ned på responstid, bedre samhandlingen mellom etatene og innad i egen etat. Dessverre framkommer det lite i den tilsendte utredningen som tar opp i seg denne vinklingen.

Den utredning som Justisdepartementet har sendt ut på høring har store mangler når det gjelder det faglige innholdet i tjenestene. **Det er derfor vår konklusjon at de forskjellige nødetatene først definerer sine egne behov, og så deretter ser på muligheten av endrede organisatoriske forhold.**

Vi er glad for at justisministeren har understreket at justisdepartementet skal gjennomføre en bred høring, hvor ikke bare de som har en funksjon i tilknytning til nødmeldetjesten blir hørt, men også de som møter nødmeldetjesten som brukere på en eller annen måte. Det er først etter denne omfattende høringsrunden at departementet vil legge det videre løp for behandling av saken.

Gjennom at Fagforbundet har valgt å velg fag først og organisering deretter, er det vanskelig å besvare og komme med anbefalinger i forhold til justisdepartementets disposisjon og anbefalinger. Dette gjelder både spørsmålet om antall nødnummer, organisering av felles tjenester, organisatorisk tilknytning, antall sentraler. Eksempelvis kan vi vise til utredningens punkt om antall sentraler, som justisdepartementet ikke overraskende angir bør være 21, noe som tilsvare antall politidistrikter. Om dette er hensiktsmessig i forhold til brann- og redningstjenestens og helsetjenestens behov besvares ikke.

Fagforbundet vil spesielt få peke på ett hovedutfordringsområde som klar belyser utredningens svake sider, felles formidlingstjeneste. Inn under det som er definert som alternativ 1: Felles formidlingstjeneste, muligheten for siling av anrop som ikke representerer reell nød. Fagforbundet vil på det sterkeste advare mot at man skal tro at det på en lettvinnt måte skal kunne siles på forsvarlig vis. Vi har forståelse for at dette kan være en aktuell problemstilling for politiet hvor kun 22 prosent av henvendelsene er reelle nødmeldinger. Innenfor helseområdet har vi en helt annen situasjon med hele 66 prosent reelle nødmeldinger. Kravet til å foreta en kvalitativ vurdering av henvendelsene krever en meget høy grad av faglighet. En sentral som ikke er bygget på faglighetsprinsippet vil ikke kunne ivareta dette, og vil i ytterste konsekvens kunne bidra til å sette liv og helse i fare. Vi finner det nødvendig å få påpeke at en slik siling kan være i strid med gjeldende rett. Krav til retten

til faglig vurdering er blant annet nedfelt i helsepersonellovens § 7 "Ved tvil om helsehjelp er påtrengende nødvendig skal **helsepersonell** foreta nødvendig undersøkelser." Vår utheving. Sentralt i vurderingen av fellestjenester vil også helsepersonellovens § 4 forsvarlighet være.

Fagforbundet kan ikke gi sin tilslutning til den tilsendte høringsutredning. Vi forventer at departementet sender hele sakskomplekset ut til samtlige fagetater, hvor vi kan få en tilbakemelding på den enkelte etats faglige behov, og at det deretter foretas en gjennomgang av organiseringen av nødmeldetjenesten.